

Folketingets Fødevareudvalg  
Fødevareministeren  
Veterinærdirektøren

Næstved d. 16/5-2010

### **Ang. Veterinærforlig samt bekendtgørelser i forbindelse hermed**

Undertegnede praktiserende dyrlæge har i forbindelse med udarbejdelsen/færdiggørelsen af ovennævnte bekendtgørelser haft mulighed for at gennemlæse disse.

Af bekendtgørelserne fremgår flere forhold, som er så modstridende og ude af trit med den virkelighed, vi som dyrlæger (og landmænd) arbejder i til hverdag, at man ikke bare undres, men skræmmes.

Virkeligheden på en svinebedrift anno 2010 med presset økonomi er personalenedskæringer, stor andel udenlandsk arbejdskraft og meget lidt tid til overvågning af dyr, staldanlæg og drift i det hele taget.

De foreliggende bekendtgørelser øger papirmængden og nedsætter tiden til dialog om dyrevelfærd, pasning, medicinering og meget andet. Det øger risikoen for fejl og dermed også muligheden for ”skandalesager” omkring medicinanvendelse og dyrevelfærd.

Følgende kan nævnes som eksempler:

1. Besætninger med over 300 søer (ca. 8.000 producerede grise pr. år) skal have egenkontrol, mens besætninger med 5.500 klimagrise (ca. 33.000 producerede grise pr. år) ikke skal. Logik?
2. Hvis man har ”fællesaftale”, må medicin fremover flyttes mellem flere ejendomme med samme ejer. I dag er dette ulovligt, men indimellem nødvendigt, da der ofte er flere hundrede km til apoteket. Folk kan ikke styre det nu – hvordan tror man så, det vil gå fremover?
3. Besætningsdyrlægen skal fremover medvirke til vurdering af, om en landmand kan overgå til ”god landmandspraksis”. Det vil nemt kunne føre til uens vurderinger og dyrlæger, der ”kappes om”, at være så lempelige som muligt!!!! Resultat: Landmænd kan med uret havne for højt eller lavt baseret på subjektive kriterier.

De nævnte eksempler er kun få af mange – desværre.

Hvordan har man tænkt sig, at der skal føres yderligere logbøger og mapper, når der på en del bedrifter kun er én dansktalende? - når dyrlægebesøg foregår på engelsk og når en del udenlandsk mandskab ikke kan hverken, dansk, engelsk eller tysk, men kun russisk?

Allerede i dag er der store udfordringer på området papirhåndtering, da udenlandsk mandskab absolut ikke er glade for papirarbejde.

At henvise flere steder til ejer/den ansvarlige er sikkert korrekt, men ikke virkelighedsnært. På flere svinebedrifter har ejeren/ejerne ikke været i staldene i månedsvi, da de er optagede af andre ting eller bedriften er ejet af et selskab, hvor bestyrelsen måske aldrig har været i staldene. Den ansvarlige er måske, men bestemt ikke altid, i alle staldafsnit dagligt.

Den nuværende lovgivning er faktisk ikke så ringe endda.

Det vi absolut ikke har brug for er mere papir, dataudskrifter, egenkontrol og auditering. Det giver mindre tid til pasning af dyrene og dermed højere medicinforbrug og ringere dyrevelfærd. Allerede idag kan effekten af færre hænder ses, da medicinforbruget i svineproduktionen jo er steget en del over det sidste år. Hænder, uddannelse og overvågning erstattes med ”forsikring mod sygdom” via medicin. Ikke særlig klogt i det lange løb, men forståeligt, når man er trængt!

Ønsker man færre dyrlægebesøg burde man gøre det meget mere simpelt – f.eks. på samme måde som med salmonella: Tre niveauer (1,2 og 3) inddelt efter objektive kriterier som medicinforbrug, velfærdsbesøg og f.eks. status på afgang af dyr (slagteri/exportstald). Status på sygdomsforebyggelse kunne også medinddrages f.eks. via laboratorieundersøgelser.

Glem alt om egenkontrol – de dygtige landmænd i niv. 1 har vist, at de kan styre på relevante parametre og mere papir kan kun gøre det ringere.

De knapt så dygtige landmænd vil forsøge at springe over, hvor gærdet er lavest med øget risiko for fejl, når dyrlægen (der ofte er den eneste udefra, der kommer i staldene) skal komme mindre.

Landmænd med meget højt medicinforbrug og/eller dårlig dyrevelfærd kunne fagligt relevant pålægges ekstra dyrlægerådgivning med krav om laboratorieundersøgelser og konkrete handlingsplaner, der følges tæt af den offentlige kontrol.

**Alt i alt er det efter min mening ny lovgivning, der er så ringe funderet, at det i den grad øger risikoen for fejl og mangler, med hvad det kan medføre af konsekvenser for dyrevelfærd og forbrugersikkerhed. Tiden, der skulle gå til dyrepasning, skal nu bruges endnu mere til bureaukrati og papirusseri. Trist og skræmmende!!**

Med venlig hilsen

Dyrlæge Søren Spandet Thielsen  
Køberupvej 33, Køberup  
4700 Næstved